

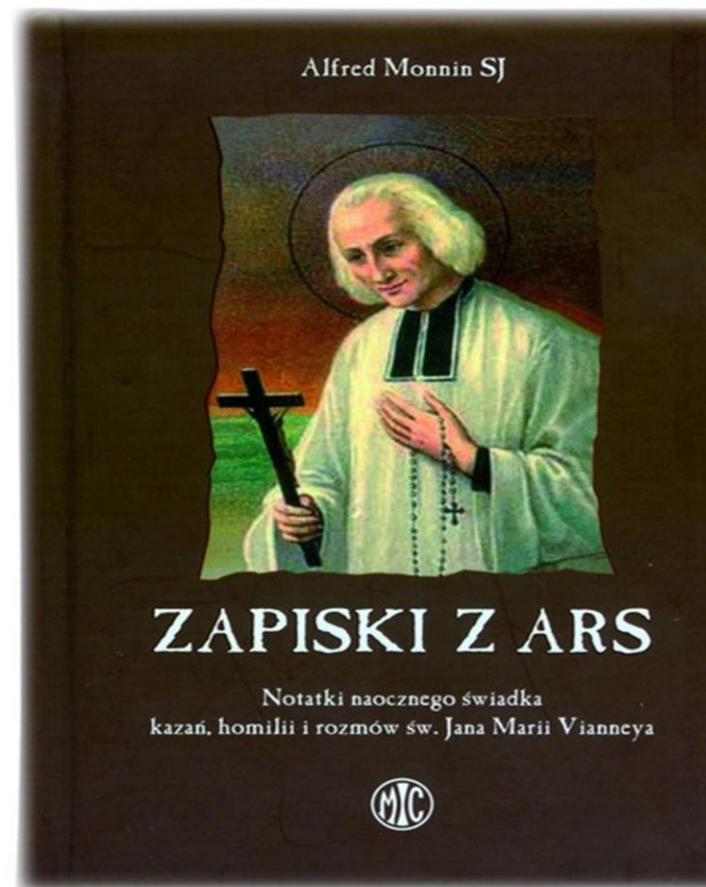
Kazanie św. Jana Vianneya o zbawieniu

Kazanie o zbawieniu zachowało się dzięki o. Alfredowi Monninowi SJ, który był naocznym świadkiem pracy duszpasterskiej św. Jana Vianneya i skrupulatnie notował, a następnie zebrał kazania, homilie oraz powiedzenia Świętego Proboszcza z Ars w książce **Zapiski z Ars**.

Wielu chrześcijan żyje, jakby nie wiedzieli, po co znaleźli się na tym świecie.

- Boże, dlaczego kazałeś mi tu żyć? - pytają. - Ponieważ chcę cię zbawić - odpowiada Pan. - A dlaczego chcesz mnie zbawić? - nie dowierzają. - Bo cię kocham.

Bóg nas stworzył i umieścił na tym świecie, ponieważ nas kocha. Chce nas zbawić, ponieważ nas kocha. Aby zostać zbawionym, trzeba poznawać Boga, kochać Go i Mu służyć. Jakże wielką jest rzeczą poznawać Boga, kochać Go i służyć Mu! Na tym świecie nie mamy nic ważniejszego do zrobienia. Wszystko inne jest stratą czasu. Działać mamy jedynie dla Boga, składając nasze dzieła w Jego ręce. Budząc

się rano, trzeba mówić: "Dla Ciebie, Boże, chcę dziś pracować! Poddam się wszystkiemu, co na mnie ześlesz, i oddam Ci to w ofierze. Bez Ciebie nic nie mogę uczynić, pomóż mi!".

W godzinie śmierci żałować będziemy każdej chwili przeznaczonej na przyjemności, na niepotrzebne rozmowy, na odpoczynek, a nie wykorzystanej na umartwienie, modlitwę, dobre uczynki, na rozważanie własnej nędzy i oplakiwanie swoich żalonych grzechów! Przekonamy się bowiem w tej godzinie, że nic nie zrobiliśmy dla nieba.

Dzieci moje, jakież to smutne. Trzy czwarte chrześcijan zabiega jedynie o zaspokojenie potrzeb ciała, które i tak wkrótce zgnije w ziemi, a wcale nie myślą o potrzebach duszy, która będzie szczęśliwa lub nieszczęśliwa przez całą wieczność. Brak im rozumu i zdrowego rozsądku, aż ciarki przechodzą.

Oto człowiek, który zabiega o sprawy doczesne, ugania się za nimi, robiąc przy tym wiele hałasu, który nad wszystkim chce panować i uważa, że jest kimś. Gdyby mógł, rzekłby słońcu: "Usuń się i pozwól mi oświecać świat zamiast ciebie". Przyjdzie czas, że z tego pyszałkowatego człowieka zostanie niewiele więcej niż szczypta prochu, który spłynie rzekami do morza.

Widzicie, moje dzieci, często myślę, że podobni jesteśmy do małych kupek piasku, które wiatr zbiera

na drodze i którymi obraca przez chwilę, by zaraz potem zostawić je w rozsypce. Każdy z nas ma w swojej rodzinie zmarłych i dobrze wie, o jakim prochu mówię. Ludzie bezbożni mówią, że zbyt trudno jest się zbawić. A przecież nie ma nic łatwiejszego: zachowywać Boże i kościelne przykazania, unikać siedmiu grzechów głównych, czynić dobro, a zła nie czynić - to wszystko!

Dobrzy chrześcijanie, którzy pracują nad zbawieniem i dbają o zaspokojenie potrzeb swojej duszy, zawsze są szczęśliwi i zadowoleni. Cieszą się już w tym życiu zadatkami przyszłego szczęścia. Ludzie ci będą szczęśliwi przez całą wieczność. Żli chrześcijanie zaś, którzy idą na potępienie, są godni pożałowania: stale narzekają, są smutni i robią z siebie strasznie nieszczęśliwych. Tacy też będą przez całą wieczność. Widzicie różnicę!

Dobrym sposobem postępowania jest robić tylko to, co można ofiarować Bogu. A przecież nie można Mu ofiarować oszczerstw, obmawiania innych, niesprawiedliwości, złości, bluźnierstw, nieskromności, zabaw i tańców. A czyż istnieją częstsze zajęcia na tym świecie?

Jezus daje nam zbawienie
Jezus daje pokój nam
Jemu składam dziękczynienie
chwałę z serca mego dam

Święty Franciszek Salezy mówił o tańcach, że "są jak grzyby - nawet najszlachetniejsze nie mają żadnej wartości [odżywczej]". Matki mówią często, że pilnują swoich córek. Owszem, może jeszcze potrafią jakoś dopilnować ich stroju, ale nie są w stanie upilnować serca. Ci, którzy urządzają w swoich domach potańcówki, obarczają się przed Bogiem straszną odpowiedzialnością. Czynią się bowiem odpowiedzialnymi za całe zło, jakie się podczas tych zabaw rodzi: złe myśli, obmowy, zazdrości, nienawiści i zemsty. Gdyby rozumieli swoją odpowiedzialność, nigdy nie urządzaliby w swoich domach zabaw tanecznych. Podobnie ci, którzy w złej intencji cokolwiek piszą, malują czy rzeźbią, będą odpowiadać przed Bogiem za całe zło, jakie ich dzieła wyrządziły ludziom tak długo, jak istniały. Aż ciarki przechodzą!

Widzicie więc, dzieci, że trzeba myśleć przede wszystkim o swojej duszy, która ma być zbawiona, i o wieczności, która nas wszystkich czeka. Ten świat z jego bogactwami, przyjemnościami i zaszczytami przeminie, lecz niebo i piekło nigdy nie przeminą. Pamiętajmy o tym!

Nie wszyscy święci dobrze zaczęli, ale każdy z nich dobrze skończył. My też nie zaczęliśmy dobrze naszego życia, więc przynajmniej starajmy się **dobrze zakończyć i dołączyć do świętych w niebie.**

Z języka francuskiego tłumaczyła Lilia Danilecka

Publikacja za zgodą redakcji

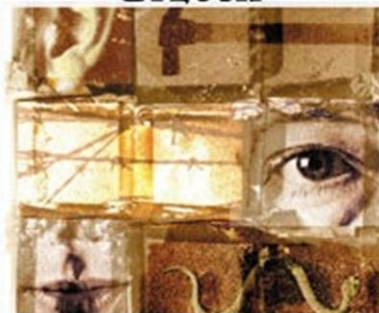
Miłujcie się!

nr 3-2009

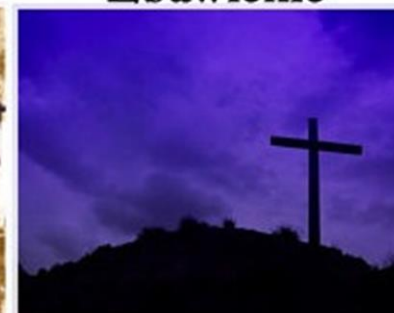
Miłość Boża

Grzech

Zbawienie

Wiara i Nawrócenie

Duch Święty

Wspólnota